

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra germanistiky a slavistiky

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: Kateřina Lipkanová

Název práce: Ruský režisér Nikolaj Lebeděv a jeho film Norimberk
(Российский режиссёр Николай Лебедев и его фильм Нюрнберг)

Hodnotil: Mgr. Marcela Magdová, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem bakalářské práce Kateřiny Lipkanové bylo představit nejnovější film režiséra Nikolaje Lebeděva věnovaný norimberskému procesu. Ten vznikl na základě románu Alexandra Zvjaginцева Na veki večnye. Stejně jako filmový režisér a jeho dílo, byly v bakalářské práci předmětem pisatelčina zájmu i původní próza a biografie jejího autora. Z hlediska vytčeného nelze než konstatovat, že Lipkanová úmysl naplnila, a to i přesto, že se držela spíš zjednodušujících a všeobecně dostupných informací, než aby například obě díla podrobila hlubší analýze.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

V souvislosti s akademickou prací si lze představit, že by se diplomantka pustila například do komparace předlohy a jejího následného převodu na filmové pláto, tím by také dospěla k původnosti myšlenek. Lipkanová se spokojila s pouhou kompilací, přičemž k jednotlivým krátkým kapitolám o dílech doplnila tzv. osobní hodnocení. Na některých místech však je to spíš jen jakési konstatování z nutnosti, které do problematiky nevnaší žádné nové poznatky. Příkladem: „Книга является историческим романом, также как и роман «На веки вечные». Что касается личной оценки, то она остаётся такой же, как и у романа «На веки вечные», поскольку данный роман является его продолжением.“ (s. 20)

K samotné struktuře textu, začátek je věnován informacím o samotném norimberském procesu, autorka se opírá o tři internetové zdroje, přičemž zela pomíjí velké množství oborových tedy historických publikací, z nichž by bylo možná vhodnější čerpat. Naopak až zcela nesmyslně má potřebu každé v textu zmíněné jméno, podotýkám ortodoxně známých historických osob viz. Adolf Hitler nebo Josef Goebbels v poznámce pod čarou ztotožnit, v kontextu řečeného by bývalo stačilo uvést jen jejich data úmrtí. Dále se práce věnuje již jednotlivým uměleckým dílům zabývajícím se procesem. Jak autorka uvádí: „Существует огромное количество произведений, которые описывают Нюрнбергский процесс. Были написаны книги, сняты фильмы и сериалы, и в основном здесь есть часть истории, которая нереальна, придуманная автором, но исторический момент остаётся прежним.“ (s. 9) Dále však jí samotnou není argumentováno, proč se rozhodla vybrat právě ty, o nichž referuje, respektive to platí zejména o práci Nuremberg face à l'Histoire francouzského historika François Delpla. Je to klíčová, renomovaná publikace vzhledem k tématu nebo snad jediná, kterou autorka našla? Lze se jen domnívat.

Jako problematické vnímám ty úseky práce, kdy se text zarovnaný do bloku a plynoucí v souvětích fragmentarizuje například do výčtu položek jako v případě Zvjaginцевova literárního díla na s. 11-12 nebo seznamu Lebeděvových ocenění na s. 34-35. Takové informace patří do poznámky pod čarou nikoli do hlavního textu a už vůbec ne v této grafické podobě. Další ne úplně nejšťastnějším je občasné směřování k žurnalistickým klišé či obsahu, jsou v akademické práci snad důležité informace z osobního života tvůrců? I přesto, že v ní nejsou explicitně obsaženy, Lipkanová několikrát v podkapitolách věnovaných umělcovým bibliografiím po jejich osobním životě vznáší otázku.

Ne úplně argumentované jsou také dva rozhovory s režisérem Lebeděvem, pochopila bych, pokud by je vedla sama autorka práce, ale v této přejeté formě nedávají moc smysl. Zase jen Lipkanovou usvědčují z inklinace k žurnalismu. Jediným skutečným přínosem bakalářské práce tak je závěrečná anketa, v rámci níž pisatelka provedla dotazníkové šetření, 50 respondentů odpovídalo na sérii otázek týkajících se jí vybraných umělců a jejich děl. Výsledky ankety jsou Lipkanovou vyjádřeny v procentech.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Zásadní výtku směřuji k citacím a obecně zdrojování použitých dokumentů. Poznámka pod čarou má následovat po textu, který parafrázuji či jsem odněkud čerpal, nikoli jej uvozovat, jak se děje v Lipkanové práci. Většina podkapitol tak má hned za názvem odkaz na poznámku, kde je uveden zdroj a dále už pisatelka pokračuje samotnou narací. Nehledě na to, že tato forma je značně nepřehledná. Jinak s poznámkovým aparátem autorka pracuje solidně, formálně je práce vhodně strukturovaná a jazykový projev vyhovující. Textu by prospěla ještě jedna korektura.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Bakalářská práce Kateřiny Lipkanové je obstojným kompilátem se závěrečnou podnětnou anketou. Možná je škoda, že se autorka od počátku obávala výraznějšího názorového angažmá a nenačrtla teze své práce ambiciózněji.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Z Vaší ankety vyplývá, že Alexandra Zvjaginceva zná mnohem více respondentů než filmového režiséra Nikolaje Lebeděva, jaký to má podle Vás důvod?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Práci navrhuji k obhajobě a zároveň ji hodnotím známkou dobře.

Datum: 18. 5. 2023

Podpis: